

CHỦ TỊCH HỒ CHÍ MINH:

MẪU MỤC TUYỆT VỜI VỀ TINH THẦN THƯỢNG TÔN PHÁP LUẬT VÀ Ý THỨC CÔNG DÂN

“...NGÀY MAI LÀ MỘT NGÀY VUI SƯỚNG CỦA ĐỒNG BÀO”

Ngày 5/1/1946, một ngày trước ngày Tổng tuyển cử đầu tiên ở nước Việt Nam dân chủ cộng hòa, Chủ tịch Hồ Chí Minh đã viết trong Lời kêu gọi toàn dân đi bầu cử: “Ngày mai là một ngày vui sướng của đồng bào ta, vì ngày mai là ngày Tổng tuyển cử, vì ngày mai là một

ngày đầu tiên trong lịch sử Việt Nam mà nhân dân ta bắt đầu hưởng dụng quyền dân chủ của mình”.

Kế hoạch ban đầu sẽ Tổng tuyển cử vào ngày 23/12/1945, nhưng sau đó vì muốn mở rộng thời gian để các ứng viên tham gia đông thêm nên đã hoãn đến ngày 6/1/1946. Tuy nhiên, nhiều nơi khác vẫn có thể tổ chức bầu cử từ

23/12/1945. Vậy nên, những ngày cuối năm dương lịch ở khắp chốn thôn cùng ngõ hẻm, núi cao rừng sâu trên đất nước đều bùng bùng khí thế ngày hội đổi đời.

Cuộc Tổng tuyển cử đầu tiên không phải là cuộc bầu cử bình thường mà đây là cuộc đấu tranh quyết liệt về quân sự, chính trị dựa vào sức dân. Bởi hoàn cảnh lúc đó đặc biệt khó khăn. Tại miền Bắc,

các thế lực phản động điên cuồng chống phá Tổng tuyển cử. Ngày ngày, chúng ôm súng canh gác các ngã đường, chợ, dọa nạt cử tri, âm mưu bắt cóc, ám sát các ứng cử viên do Việt Minh giới thiệu. Ngay ở Hà Nội, chúng mang cả tiểu liên đến Ngũ Xá ngăn không cho đặt hòm phiếu, cấm nhân dân treo cờ.

Ở Miền Nam, quân Pháp quay trở lại đánh chiếm Sài Gòn và các tỉnh Nam bộ, cực Nam Trung bộ và Tây Nguyên. Chúng dùng quân đội, cảnh sát, mật thám khủng bố nhân dân, cướp của, đốt nhà hòng ngăn cản tổ chức Tổng tuyển cử... Nạn đói khủng khiếp do thực dân Pháp và phát xít Nhật gây ra làm chết hơn 2 triệu đồng bào vẫn để lại di chứng và 90% dân ta còn mù chữ đều là những cản trở cho cuộc bầu cử... Nhưng nước ta đã vượt qua muôn vàn khó khăn đó. Đó là nhờ tài lãnh đạo của Bác Hồ, là niềm tin và sự ủng hộ của đồng bào đối với 10 chính sách lớn của Việt Minh.

CHỦ TỊCH HỒ CHÍ MINH – NIỀM TIN VĨ ĐẠI

Sáng 6/1/1946, cả Hà Nội cùng vang dậy tiếng chiêng, trống, chuông... báo hiệu ngày hội tổng tuyển cử đầu tiên của nước Việt Nam độc lập bắt đầu. Thủ đô thức dậy cùng những tiếng hô khẩu hiệu, đồng thanh hát những bài ca cách mạng. Các điểm bầu cử đều được tổ chức chu đáo từ lối ra, lối vào; cửa soát thẻ cử tri đến bàn viết phiếu đều trang trọng, lộng lẫy.

Ngày 10/12/1945, danh sách ứng cử viên khu vực Hà Nội được niêm yết rộng rãi. Trong danh sách, Chủ tịch Hồ Chí Minh đứng thứ hai sau cụ Nguyễn Văn Tố. Tất cả có 74 ứng cử viên, chọn lấy 6 đại biểu 18 Chủ tịch Ủy ban hành chính xã và tất cả các giới đại biểu làng xã ngoại thành công bố bản kiến nghị: “yêu cầu Cụ Hồ Chí Minh được miễn phải ứng cử trong cuộc Tổng tuyển cử sắp tới vì Cụ được suy tôn làm Chủ tịch vĩnh viễn của nước Việt Nam dân chủ cộng hòa”. Cảm động trước tình cảm của nhân dân Hà Nội, Hồ Chủ tịch đã đáp từ: “Tôi rất cảm động được đồng bào quá yêu mà đề nghị: tôi không phải ra ứng cử, đồng bào các nơi khác cử tôi vào Quốc hội. Nhưng tôi là một công

LỜI KÊU GỌI QUỐC DÂN ĐI BỎ PHIẾU

Sáng 5/1/1946, lời kêu gọi quốc dân đi bầu cử của Chủ tịch Hồ Chí Minh được các báo đều đăng:

“Ngày mai, mùng 6 tháng giêng năm 1946.

Ngày mai, là một ngày sẽ đưa quốc dân ta lên con đường mới mẻ.

Ngày mai, là một ngày vui sướng của đồng bào ta, vì ngày mai là ngày tổng tuyển cử, vì ngày mai là một ngày đầu tiên trong lịch sử Việt Nam mà nhân dân ta bắt đầu hưởng dụng quyền dân chủ của mình.

Ngày mai, dân ta sẽ tỏ cho các chiến sĩ ở miền Nam rằng: Về mặt quân sự thì các chiến sĩ dùng súng đạn mà chống quân thù. Về mặt chính trị thì nhân dân dùng lá phiếu mà chống với quân địch. Một lá phiếu cũng có sức lực như một viên đạn.

.....

Ngày mai, dân ta sẽ tự do lựa chọn và bầu ra những người xứng đáng thay mặt cho mình và gánh vác việc nước.

Ngày mai, người ra ứng cử thì đồng, nhưng số đại biểu thì ít, lẽ tất nhiên có người được cử, có người không được cử.

Những người trúng cử sẽ phải ra sức giữ vững nền độc lập của Tổ quốc, ra sức mưu sự hạnh phúc cho đồng bào. Phải luôn luôn nhớ và thành thực câu: Vì lợi nước, quên lợi nhà; vì lợi chung, quên lợi riêng.

Phải làm cho xứng đáng với đồng bào, cho xứng đáng với Tổ quốc...”

(Nguồn: Hồ Chí Minh toàn tập, NXB Chính Trị Quốc Gia 2002)

dân của nước Việt Nam dân chủ cộng hòa nên tôi không thể vượt khỏi thể lệ của Tổng tuyển cử đã định. Tôi ra ứng cử ở Hà Nội nên cũng không thể ra ứng cử ở nơi nào nữa. Xin cảm tạ đồng bào đã có lòng yêu tôi và yêu cầu toàn thể đồng bào hãy làm tròn nhiệm vụ người công dân trong cuộc Tổng tuyển cử sắp tới”. Một minh chứng thật sáng tỏ về niềm tin Hồ Chí Minh. Một mẫu mực tuyệt vời về tinh thần thượng tôn pháp luật và ý thức công dân.

Chủ tịch Hồ Chí Minh đi bầu ở hòm phiếu đặt tại số 10 Hàng Vôi trong tiếng hô vang chào đón không ngớt của cử tri. Sau khi hoàn thành nghĩa vụ công dân, Bác đến thăm một số phòng bỏ phiếu ở các phố Hàng Bạc, Hàng Gai, Hàng Trống, Thụy Khuê, làng Hố Khẩu (nay thuộc phường Bưởi, quận Tây Hồ) và Ô Đống Mác. Chủ tịch Hồ Chí Minh đặc biệt cảm động khi chứng kiến những cụ

già 70-80 tuổi được con cháu công đi bỏ phiếu, hoặc nhiều người khiếm thị vẫn nhờ người nhà dẫn đến hòm phiếu để tự tay mình làm nhiệm vụ công dân.

Bài học lịch sử rút ra từ thành công của Tổng tuyển cử có nhiều, nhưng trước tiên và sâu sắc nhất là bài học về niềm tin Hồ Chí Minh. Niềm tin đó là niềm tin vào nhân dân, niềm tin vào cách mạng và niềm tin vào chính bản thân mình. Chính phủ làm thời tin vào nhân dân, Hồ Chí Minh tin vào nhân dân. Và chính điều đó củng cố và phát triển sâu rộng, vững chắc niềm tin của nhân dân vào cách mạng, niềm tin của nhân dân vào Hồ Chí Minh. Về niềm tin của nhân dân vào Hồ Chí Minh và niềm tin của Người vào nhân dân mình trong cuộc Tổng tuyển cử có một ví dụ thật sinh động.

ĐP (tổng hợp)